

maa siges at være ligt med Amtmændenes Arbejde. Indenrigsministeriet lod Udvalgets Skrivelse gaa videre til Overpræsidiets, og dettes Svar foreligger ogsaa aftrykt i Betænkningen. Efter at have gennemgaaet det Materiale, som paa den Maade er kommet til at foreligge, er Udvalget kommet til at danne sig den Mening om Sagen, som det har udtrykt i Betænkningen, idet Udvalget gik ud fra, at Indenrigsministeren dog maatte have haft en Hensigt med at tilstille Udvalget hele denne Sag, og Udvalget tænkte sig da, at Ministeren kunde ønske paa denne Maade at erfare, hvorledes Folketinget eventuelt vilde stille sig til dette Spørgsmaal, om der fra Statens Side skulde tilskydes Bidrag til Kontorholdsvederlaget for Overpræsidiets, og Udvalget er kommet til det Resultat, at der er nogen Rimelighed for, at Staten deltager noget i Kontorudgifterne deroppe. Efter de Oplysninger, der foreligger, forholder det sig saaledes med Sagernes Antal, at naar der er omtrent 300 kommunale Sager, som altsaa specielt angaa København som Købstad, er der henved 10,000 Sager af dem, der behandles deroppe, som ere af lignende Art som dem, der behandles rundt omkring paa Amtskontorerne og Retsbetjentenes Kontorer. Da dette er Tilfældet, kan det vel kun siges at være retfærdigt, om Staten bidrog noget til Kontorholdsudgifterne paa Overpræsidiets. Paa den anden Side er Udvalget til Sinds at udtale, og det staar ogsaa kort her i Betænkningen, at der ikke kan være Tale om, at Staten skal overtage hele Kontorholdsvederlaget til Overpræsidiets, fordi det nu engang er et Embede for sig, som særlig er nødvendigt for Københavns Vedkommende. Det indrømmes imidlertid, at særlig efter at vi have faaet Lovene af 1908 om Alimentationsbidrag og fraseparerede og forladte Hustruers Retsstilling og lign., er Arbejdet tiltaget i saa betydelig Grad, at det maa anses for rimeligt, at Staten bidrager noget til Dækning af de Udgifter, der ere forbundne med Forvaltningen af disse Sager paa Overpræsidiets Kontor.

Man har ogsaa fra Overpræsidiets faaet en Redegørelse for, hvorledes Lønningsforholdene ere deroppe, og det viser sig, at Fuldmægtigene, Assistenterne og Kontoristerne ere lønnede efter en langt højere Skala end den, der ellers kendes baade hos Amtmændene og hos Jurisdiktionscheferne, og derfor kan der ikke være Tale om, at Staten skal overtage Kontor-

udgifterne til Overpræsidiets, men der kan kun være Tale om at yde et vist Bidrag til Dækning af disse Udgifter. Ogsaa Overpræsidiets vil være bedst tjent med, at det ikke bliver holdt i samme Spor som de øvrige Kontorudgifter, der bevilges herfra, idet Overpræsidiets ellers vilde hemmes i sin Handlefrihed ved Udførelse af Forretningerne paa den Maade, det nu er vant til. Skulde Staten overtage Kontorudgifterne, maatte den ogsaa have Indseende med, hvilke Folk der blev antaget, hvilke Eksaminer der forlangtes af dem, hvor stort et Personale der skulde være, deres Lønningsforhold, deres Arbejdstid o. s. v. Det vil vist i alle Maader være bedst, at Overpræsidiets selv beholder Ansvaret for disse Forhold. Der er altsaa kun Tale om, at Staten skulde give et bestemt Bidrag, som man nu kunde enes om, til at dække nogle af de Udgifter, der medgaa til Kontorholdet ved Københavns Overpræsidium. Dette har, som sagt, Udvalget været enigt om at udtale i Betænkningen. Det skal ikke være noget Paabud til den højtærede Indenrigsminister, men kun et Fingerpeg med Hensyn til, hvorledes Udvalget har tænkt sig, Sagen kunde ordnes, dersom den højtærede Indenrigsminister i øvrigt vil tage hele denne Sag op til Drøftelse med Overpræsidiets.

Hermed skal jeg, som jeg begyndte med at sige, tillade mig at henstille til ærede Medlemmer af dette Ting at vedtage det foreliggende Forslag om Kontorholdsudgifterne til Amtmandsembederne saaledes, som det foreligger.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Som det fremgaa af Betænkningen og ogsaa nu af den ærede Ordførers (S. Sørensen) Udtalelser, er det ikke selve Lovforslaget, der har givet Udvalget Anledning til de Bemærkninger, der findes i Betænkningen, men derimod forskellige Forhold, som staa i mere eller mindre direkte Forbindelse med Spørgsmaalet om Kontorudgifterne, saavel til Amtmandsembederne som til andre Embeder. Jeg har ikke det mindste imod at tage de Spørgsmaal, der i saa Henseende ere rejste, op til nærmere Overvejelse. Hvad det første Spørgsmaal angaar, gjorde Ordføreren opmærksom paa, at det maatte anses for ønskeligt ved Revision af Kontorholdsloven at faa forelagt fyldigere Oplysninger om Udgifterne til Kontorhold i de forskellige Embeder, og at man ved de under Indenrigsministeriet sorterende Embeder fulgte de samme Regler som i Ju-